

Дрібненькі грушки

Олена Пчілка

Галя з мамою в садочку
Груші в кошичок збирає;
Себто — мама більш пильнує,
Доня ж — тільки помагає.

— Що ж ти, Галочко, минаєш?
Он же, бачиш, у травиці
Ще грушок зосталось зо три.
— То, матусенько, гнилиці!

— А оці дві онде, бачиш?
— То, мамусю, дуже дрібні!
Нащо нам грушки такі?
Та хіба ж такі ми бідні? —

Мама вмовкла та в травицю
Все пильненько поглядає,
Нахиляється й помалу
Груші в кошичок складає.

Літо любее минуло!
Ох, недовго пробуває!
Десь лиха зима взялася,
Снігом землю укриває!..

Вже й Різдво якось надбігло,
Ось і Свят-вечір у хаті,
Всі клопочуться, радіють
І убогі, і багаті.

На столі і пиріжечки,
І кутя, й узвар укупці —
Все завдяки чи бабусі,
Чи матусеньці голубці!

Тож і Галя коло мами
Їсть узварець, поживає;

З їла зо дві, зо три грушки
Та уголос і питає:

— Де таких, матусю, добрих
Грушечок оце достала?

— А се тії,— каже мама,—
Що в садочку ти минала!..